

1. czytanie (Ha 1, 2-3; 2, 2-4)

Jak długo, Panie, mam wzywać pomocy – a Ty nie wystuchujesz?

Wołam do Ciebie: Na pomoc! – a Ty nie wystuchujesz. Dlaczego ukazuje mi niegodziwość i przyglądasz się nieszczęściu? Oto ucisk i przemoc przede mną, powstają spory, wybuchają waśnie.

I odpowiedział Pan tymi słowami: «Zapisz widzenie, na tablicach wyrzyj, by można było łatwo je odczytać. Jest to widzenie na czas oznaczony, lecz wypełnienie jego niechybnie nastąpi; a jeśli się opóźnia, ty go oczekuj, bo w krótkim czasie przyjdzie niezawodnie. Oto zginie ten, co jest ducha nieprawego, a sprawiedliwy żyć będzie dzięki swej wierności».

Psalms (Ps 95 (94), 1-2. 6-7c. 7d-9 (R.: por. 7d-8a))

Słyszac głos Pana, serc nie zatwardzajcie

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *

wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.

Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *

z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Przyjdźcie, uwielbiamy Go, padając na twarze, *

klękniemy przed Panem, który nas stworzył.

Albowiem On jest naszym Bogiem, *

a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego ręku.

Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †

«Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *

jak na pustyni w dniu Massa,

gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *

doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła».

2. czytanie (2 Tm 1, 6-8. 13-14)

Najdroższy: Przypominam ci, abyś rozpałił na nowo charyzmat Boży, który jest w tobie od nałożenia moich rąk. Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości oraz trzeźwego myślenia. Nie wstydz się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więzienia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii mocą Bożą!

Zdrowe zasady, które postyszałeś ode mnie, zachowaj jako wzorzec w wierze i miłości w Chrystusie Jezusie. Dobrego depozytu strzeż z pomocą Ducha Świętego, który w nas mieszka.

Aklamacja (1 P 1, 25) – *Alleluja, alleluja, alleluja*

Słowo Pana trwa na wieki. Właśnie to słowo ogłoszono wam jako Dobrą Nowinę.

Ewangelia (Łk 17, 5-10)

Apostołowie prosili Pana: «Dodaj nam wiary». Pan rzekł: «Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: „Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze”, a byłaby wam posłuszna.

Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: „Pójdź zaraz i siądź do stołu”? Czy nie powie mu raczej: „Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił”? Czy okazuje wdzięczność słudze za to, że wykonał to, co mu polecono?

